

Publicerad 2012-05-29 22:55 av Ingela Svenson

Skepnader mot ingen himmel

fridfullt

(med ångest drypande
som honungen ur en bivaxkaka)

fridfullt

(var kommer rädslan ifrån?)

//med svarta stenar bundna i vristerna
vilar han på en bädd av ormar
hänger fast endast i en
tunn tråd//

Det råder dimma, grå

...därute på fältet rör sig skepnader
mot ingen himmel...

Har de dött, oåterkalleligt
har jag bara vindat med ögonen
och knackat mig i pannan tom?

de som saknas
är de oförglömliga

de slätstrukna minns ingen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten